

Metsähallitus
Lausuntopalvelu.fi

Luonnos saamelaisten kotiseutualueen luonnonvarasuunnitelmaksi vuosille 2022–2027
Lausuntopyynnön diaarinumero: MH 4492/2020

Metsähallitus pyytää lausuntoa luonnoksesta saamelaisten kotiseutualueen luonnonvarasuunnitelmaksi vuosille 2022–2027. Luonnonvarasuunnitelma kattaa valtion maa- ja vesialueet Inarin, Utsjoen ja Enontekiön kunnissa sekä Lapin paliskunnan alueella Sodankylän pohjoisosissa. Suunnitelma koskee Metsähallituksen toimintaa valtion hallinnoimilla alueilla saamelaisten kotiseutualueella. Tämä on tarkoituksenmukainen lähestymistapa, joka voi tukea kokonaiskuvan muodostumista Metsähallituksen toiminnasta ko. alueella. Samoin on kokonaiskuvan kannalta hyvä, että suunnitelmaluonnos huomioi Metsähallituksen kaikki vastualueet. Keskeisin luonnonvarasuunnittelun tavoite ja pyrkimys suhteessa saamelaisten kotiseutualueeseen on Saamelaiskäräjien käsityksen mukaan lain Metsähallituksesta (2016/234) 6 §:ssä Yleiset yhteiskunnalliset velvoitteet todettu saamelaisten kulttuurin harjoittamisen edellytysten turvaaminen.

Saamelaisten kotiseutualue ja suunnittelualue

Saamelaiskäräjät ehdottaa, että suunnitelmaluonnoksen s. 19 alkava katsaus lainsäädäntöön pitää sisällään myös saamelaisten kotiseutualuetta koskevan säännöksen ja sitä aukaisevan selitteen. Selkeä esimerkki tällaisesta kirjauksesta löytyy Liikenne 12 -suunnitelmasta: *Saamelaisilla on perustuslain 17 §:n 3 momentin mukaan alkuperäiskansana oikeus ylläpitää ja kehittää omaa kieltään ja kulttuuriaan. Perustuslain 121 §:n mukaan saamelaisilla on saamelaisten kotiseutualueella kieltään ja kulttuuriaan koskeva itsehallinto sen mukaan kuin lailla säädetään. Saamelaisten kotiseutualueella tarkoitetaan [lisäys alkuperäiseen: saamelaiskäräjälain 4 §:n mukaisesti] Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kuntien alueita sekä Sodankylän kunnassa sijaitsevan Lapin paliskunnan aluetta. Itsemääräämisoikeutensa nojalla saamelaisilla on kansana oikeus päättää poliittisista oloistaan sekä edistää omaa taloudellista, yhteiskunnallista ja kulttuurista kehitystään.* (Valtakunnallinen liikennejärjestelmäsuunnitelma vuosille 2021–2032. Valtioneuvoston julkaisuja 2021:75, s. 12). Erityistä poronhoitoaluetta koskevassa kohdassa on hyvä todeta asian säännösperusta.

Saamelaisten kotiseutualue käsittää muitakin kuin valtion hallinnassa olevia maa- ja vesialueita, joten tarkkaan ottaen luonnonvarasuunnitelma laaditaan ainoastaan osalle saamelaisten kotiseutualueesta. Siksi suunnitelmassa voinee käyttää laajemmin suunnittelualue -sanaa ja supistaa saamelaisten kotiseutualue -käsitteen viljelyä. Yksittäisenä huomiona luonnoksessa esiintyvään suunnittelualueen kuvaukseen: ”Suunnittelualue käsittää valtion maa- ja vesialueet Enontekiön, Utsjoen ja Inarin kunnissa sekä Lapin paliskunnan alueen Sodankylän kunnassa.” > Lapin paliskunnan alueen tulisi muuttua muotoon ”...Lapin paliskunnan alueella...” Lapin paliskunnan alue kattaa rajauksensa sisällä sekä valtion hallinnassa olevat että muut maa- ja vesialueet.

Suunnitelmaluonnoksen lopussa esitetään asiakokonaisuudesta irrallaan sinänsä osuva, lyhyt kuvaus saamelaiskulttuurista. Saamelaiskäräjät esittää, että suunnitelman alkuosaa ennen toimintaohjelmaa täydennetään kuvauksella saamelaisista ja saamelaiskulttuurista ml. kolttakulttuuri. Metsähallituksen tasa-arvo- ja yhdenvertaisuussuunnitelman lisäksi Saamelaiskäräjien toimintasuunnitelmaan 2020–2023 sisältyviä ajantasaisia tietoja voi hyödyntää: Saamelaiskäräjien vuonna 2019 keräämien tietojen mukaan Suomessa on 10 759 saamelaista. Saamelaisten lukumäärä on viimeisen neljän vuoden aikana kasvanut 296:lla, lisäystä on tapahtunut saamelaisalueen ulkopuolella. Saamelaisten kotiseutualueella asuu 3406 saamelaista. Saamelaiset ovat kotiseutualueellaan viidesosan vähemmistönä alueen noin 18 700 asukkaasta. Saamelaisten kotiseutualueella Inarissa asuu eniten saamelaisia ja kunnan alueella käytetään kaikkia kolmea saamen kieltä. Suomen saamelaisista noin 68 % (7353) asuu saamelaisalueen ulkopuolella, heistä 672 ulkomailla.

Toimintaohjelmaan Saamelaiskäräjät toivoo toimenpidettä tai toimenpiteitä, jolla pyritään saattamaan Lapin paliskunnan saamelaiset yhdenvertaiseen asemaan Inarin, Utsjoen ja Enontekiön kuntien alueilla asuvien saamelaisten kanssa (esim. kalastusluvut, kuntakohtaiset neuvottelukunnat). Lain Metsähallituksesta 39 §:ssä säädetään kuntakohtaisista neuvottelukunnista, jotka asetetaan saamelaisten kotiseutualueeseen kokonaisuudessaan kuuluviin kolmeen kuntaan. Lapin paliskunnan alueen asioita varten neuvottelukuntaa ei ole. Neuvottelukuntien tehtävänä on käsitellä valtion maa ja vesialueiden sekä niihin kuuluvien luonnonvarojen kestäväää käyttöä ja hoitoa. Saamelaiskäräjät esittää, että luonnonvarasuunnitelmassa oiotaan tätä lainsäädännöllistä puutetta, esimerkiksi soveltamalla toimenpiteissä 1-3 esitettyä vastaavasti. Käsillä olevassa suunnitteluprojektissa on suunnittelualueeksi nimenomaan otettu Ylä-Lappi laajennettuna Lapin paliskunnan alueella, joten ehdotettu toimenpide kuvastaisi tätä muutosta toimenpiteiden tasolla.

Saamelaiset poronhoitajat ovat alkuperäiskansan edustajina maankäytössä oikeudenomistajia. Saamelaisen poronhoidon riittävät ja kestävät laidunvarat tulee turvata paikallisten yhteistyöryhmien yhteensovittamisessa. Yhteistyöryhmissä voidaan käsitellä muun maankäytön yhteensovittamista saamelaisyhteisöjen asettamien reunaehtojen puitteissa.

Saamelaiskulttuuri ja luonnontilaisuus

Suunnittelualueen kuvauksissa toistuu määrite luonnontilainen, myös erämaisuus. Saamelaiskäräjät näkee asiaan kuuluvaksi, että suunnittelualuetta ei luonnehdittaisi ainoastaan luonnontilaiseksi vaan että tuotaisiin ilmi alueella laajasti harjoitettu maankäyttö. Suunnitelmaluonnoksen sivulla 33 tunnustetaan perinteiset luonnonkäyttötavat ja niiden turvaamisen merkitys saamelaisen kulttuuriperinnön ja perinteisen tiedon säilymisen näkökulmasta. Saamelaiskäräjät toteaa, että suunnittelualueen luonnon monimuotoisuus on seurausta saamelaisten elinkeinojensa harjoittamisen pitkäaikaisesta jatkumosta alueella. Kestämätön historiallinen luonnonvarojen hyödyntäminen olisi tuottanut köyhyyteen luonnonympäristön kuten monessa muussa paikassa on tapahtunut.

Kulttuuriperinnön suojelemisen kannalta keskeiseksi suunnitelmaluonnoksessa mainitaan aineeton kulttuuriperintö eli perinteiset luonnonkäyttötavat. Saamelaiskäräjät esittää, että sana aineeton poistuu. Aineellisen ja aineettoman kulttuurin välille on mahdotonta tehdä eroa, kun on kyse luonnonkäytöstä. Em. Metsähallituksen tasa-arvo- ja yhdenvertaisuussuunnitelmassa 2019, sivulla 28, todetaan, että ”Saamelaisten perinteisiä elinkeinoja ovat kalastus, keräily, käsityö, metsästys ja poronhoito sekä niiden nykyaikaiset soveltamisen muodot. Saamelaisille niiden yhteisöllinen ja kulttuurinen merkitys on huomattava. Perinteiset elinkeinot kuvastavat luonnon ja kulttuurin välistä suhdetta sekä saamelaista elämäntapaa. Perinteisten elinkeinoiden voidaan sanoa kannattelevan saamen kieliä

ja kulttuuria, ja siksi ne katsotaankin kuuluvan tärkeänä osana saamelaiseen kulttuuriin. Perinteisillä elinkeinoilla on kulttuurissa äärimmäisen tärkeä aineellinen ja aineeton merkitys.”

Nykypäivän porolaidunnuksen aiheuttamiksi käsitetty jäkälikköjen kuluminen on toki seurausta porojen ravinnon hankkimisesta, mutta asiaan vaikuttavat olennaisesti maankäyttöpaineiden lisääntyminen ja paliskunta- ja muun sääntelyjärjestelmän rajoittava vaikutus suhteessa saamelaisporonhoidon harjoittamisen tarpeisiin (vrt. toimenpide 45).

Yksittäisiin toimenpiteisiin liittyviä huomioita

3. Toimenpiteen kirjausta tulisi yhdenmukaistaa suhteessa muihin toimenpiteisiin. Luonnoksessa on muotoiltu seuraavasti (kursiivi lisätty): ”Lupametsästäjien, paikallisten metsästäjien ja paliskuntien välillä olevaa keskusteluyhteyttä *tulee kehittää edelleen* pyrkimällä osallistamaan osapuolia vahvemmin jo olemassa oleviin tiedonanto- ja keskustelutilaisuuksiin yhteensovittamisen mahdollistamiseksi.” Saamelaiskäräjät ehdottaa, että kirjaus muutetaan muotoon: Metsähallitus toimii aktiivisesti lupametsästäjien, paikallisten metsästäjien ja paliskuntien välisen keskusteluyhteyden kehittämiseksi...

6. Julkinen karttatason maankäyttökohteista vaikutusten arvioinnin helpottamiseksi. Toimenpide paikkaa luonnonvarojen käytön suunnittelua ja lupamenettelyjä vaikeuttavaa puutetta.

12. Retkietiketin laatiminen. Saamelaiskäräjät tekee mielellään yhteistyötä saamelaisten kotiseutualueita koskevan retkietiketin laatimiseksi, kuten toimenpiteessä ehdotetaan. Saamelaiskäräjät viittaa jo julkaistuun saamelaismatkailun eettiseen ohjeistukseen (<https://www.samediggi.fi/saamelaismatkailun-eettiset-ohjeet/>).

30. Tuulivoima. Toimenpide on hyvä. Tuulivoiman vaikutukset poronhoitoon ja luontomatkailuun ovat kielteiset.

37. Luontaiset kalakannat ja vaellusesteet. Saamelaiskäräjät ehdottaa toimenpidettä/toimenpiteitä myös Tenon ja Näätämojoen sekä vieraslaji kyttyrälohen osalta.

44. Maastoliikenne. Saamelaiskäräjät ehdottaa seuraavia täydennyksiä, jotka vastaavat viime aikoina vahvistetuissa suojelu- ja erämaa-alueiden hoito- ja käyttösuunnitelmiin sisällytettyjä kirjauksia: ”Maastoliikennelupien yleisiin lupaehtoihin lisätään kirjaus erityisestä huolellisuudesta ajatessa poronhoitoalueella porojen vasonta-aikana ja vasomisrauhitusalueilla. Maastoliikennelupia ei myönnetä vasomarauhitusalueille, joiden aika ja aluerajoitukset sovitaan ao. paliskunnan, tarvittaessa Kolttien kyläkouksen, Saamelaiskäräjien ja Metsähallituksen välisissä neuvotteluissa. Koira- valjakkotoimintaan ei myönnetä lupia.”

48. Vanhat luonnontilaiset metsät metsätalousalueilla. Siirtäminen osaksi alue-ekologista verkostoa on myönteinen toimenpide ja sitä voidaan tehostaa kirjaamalla lisäksi pyrkimys näin suojeltujen metsien suojaamisesta metsätalouden lisäksi muultakin konevoimin tapahtuvalta luonnonvarojen käytöltä.

50. Luonnonhoidolliset poltot suojelualueilla: Saamelaisten perinteisiin ei kuulu luonnon aktiivinen polttaminen vaan tulen käsittely on aina varovaista. Poronhoidon kannalta kulottaminen ei näytä tyydyttävältä mielekkäältä kuluttaessaan hidaskasvuista jäkälä- ja varpukasvillisuutta, jota porot hyödyntävät ravinnokseen.

53. Kuolleen puun pienimuotoinen otto kulttuuriperintökohteiden korjauksiin. Saamelaiskäräjät näkee toimenpiteen tukevan saamelaiskulttuurin ylläpitoa suunnittelualueella ja esittää, että toimenpiteeseen kirjattaisiin määrällisen rajoitteen 2 m³/kohde sijaan korjauksessa tarvittavassa määrin. Kohteita on rajallinen määrä.

63. Uusien liikkumisen muotojen, kuten maastopyöräilyn ja vapaalaskun, vaikutusten seuranta, toimintojen ohjaaminen ja palvelujen kehittäminen. Uusien liikkumismuotojen yhteensovittaminen suunnittelualueen nykyisten toimintojen kanssa edellyttää tiheää vaikutusten seurantaa. Maastopyörillä liikkuminen kuluttaa luontoa. Reiteillä pysymiseen tulee panostaa opastuksen ja valvonnan avulla. Vapaalaskusta koituu haittoja poronhoidolle. Vapaalaskijat etsivät koskematonta lunta ja tunturia, pyrkien koko ajan kauemmas ja kauemmas ”erämaahan”, jolloin porojen pelottelun riski on käsinkosketeltava, mikä on erittäin haitallista etenkin loppukevällä vasoma-ajan lähestyessä.

64. Ohjelmapalveluyritysten pysyvät tai pitkäaikaiset reitit ja tukikohdat sekä maastoliikenne- ja koiravaljakkotapahtumat. Saamelaiskäräjät ehdottaa toimenpiteen kirjaamista seuraavasti: ”Ohjelmapalveluyritysten reiteistä ja tukikohdista sovitaan neuvotellen paliskuntien ja matkailuyritysten kanssa.”

68. Edellytyksien luominen. Suunnitelmaluonnoksen kirjaukseen ”Luomme edellytyksiä luonnon virkistyskäytön, luonto-, metsästys- ja kalastusmatkailun sekä matkailuelinkeinon kestäväälle toiminnalle ja kasvuille yhteistyössä alueen yrittäjien kanssa.” Saamelaiskäräjät esittää lisäykseksi: ..., huomioiden perinteisten saamelaiselinkeinojen harjoittamisedellytykset.

70. Maa-ainespaiikkojen vuokraus. Suotavaa olisi, että myös poronhoidon edellytykset huomioitaisiin, silloin kun toiminnanharjoittaja suunnittelee murskaustoimintaa.

75. Harvennuskohhteiden kartoittaminen. Saamelaiskäräjien käsitys on, että ylitieheät taimikot on kartoitettu ja että on aika panostaa niiden harvennuksiin.

78. ja 80. Saamelaisten perinteisten kalastustapojen vaaliminen on tärkeää ja niiden tilanteen edistämiseksi voisi myös Metsähallitus harkita toimenpiteitä.

82. Maastoliikenteen valvonnan tehostaminen on tarpeellista etenkin keväällä ja loppukevällä huvikelkkailun poronhoidolle aiheuttamien haittojen vuoksi.

Muita huomioita

Poronhoito. Suunnitelmassa käytetään johdonmukaisesti sanaa poronhoito, joten sivulla 10 esiintyvä sana porotalous tulee vaihtaa poronhoidoksi.

Metsähallituksen metsänkäsittelytavat. Suunnitelmaluonnoksen sivulla 28 olevassa tekstilaatikossa kuvataan suunnittelualueella sovellettavia metsänkäsittelytapoja. Saamelaiskäräjät on ymmärtänyt, että Lapin paliskunta ei kannata alueellaan tehtäviä avohakkuita. Saamelaiskäräjät esittää, että Lapin paliskuntaa kohdeltaisiin samoin kuin saamelaisten kotiseutualueen muita metsäpaliskuntia.

Malminetsintä. Enontekiön kuntaan sijoittuvaa Lätäs 1 -malminetsintälupaa koskevan valitusasian ratkaisun myötä (KHO 21.6.2021/KHO.2021.83) kaivosviranomaisen myöntämä malminetsintälupa Käsivarren Lätäsenon alueelle on voimassa.

Saamelaiskäräjälain 9 §:n mukaisessa neuvottelussa 22.9.2020 käsiteltiin eri toimintojen yhteensovittamista suunnittelualueella. Neuvotteluosapuolet totesivat, että yhteensovittamista käsittelevä luku

olisi suunnitelmassa paikallaan. Nyt, kun yhteensä 83 toimenpidettä esitetään kootusti, voi todeta, että toimenpiteitä on paljon, että ne liittyvät toisiinsa eri tavoin ja ovat osittain päällekkäisiä tai rinnakkaisia (esim. retkietikettiä käsittelevät toimenpiteet). Suunnittelualueen maankäyttömuotoja kuvaavaan karttaan (liite 11) on uutena elementtinä verrattuna Ylä-Lapin luonnonvarasuunnitelmaan sisällytetty päällekkäistä maankäyttöä osoittavia merkintöjä, mikä painottaa yhteensovittamisen tarvetta. Suojelu- ja erämaa-alueiden hoito- ja käyttösuunnitelmien virkistysvyöhykkeet ehdotetaan nyt nimettävän matkailun painopistealueiksi. Tulee huomioda, että ao. hoito- ja käyttösuunnitelmat sisältävät yhteensovittavia toimia. Virkistysvyöhykkeitä koskevat yhteensovittavat toimenpiteet tulisi näin ollen myös ottaa mukaan luonnonvarasuunnitelmaan.

Ilmastonmuutosta koskevassa kappaleessa voi mainita myös ilmastonmuutoksen tuomista haasteista saamelaisten perinteisten elinkeinojen tulevaisuuden kannalta. Arktinen alue, johon saamelaisten kotiseutualue kuuluu, lämpenee huomattavasti muita alueita nopeammin ilmastonmuutoksen myötä. Saamelaiset alkuperäiskansana ovat tiiviisti sidoksissa saamelaisten kotiseutualueen maihin ja vesiin ja luonnossa ja sääilmiöissä tapahtuvat muutokset koskettavat suoraan saamelaiskulttuurin jatkuvuutta. Hiilineutraaliuden tavoittelemisen, hiilinielujen vahvistaminen ja ilmaston lämpenemisen hillitseminen tukevat saamelaiskulttuurin sopeutumista ilmastonmuutokseen. Hiilipäästöt ovat merkittävä syy myös arktisen alueen nopealle lämpenemiselle. Suunnitelmassa tuodaan esiin suunnittelualueen metsien merkittävyys hiilinieluna ja -varastoina. Toimenpiteessä 31 linjataan Metsähallituksen kansallisten 10 % -tavoitteiden mukaisesti hiilinielujen ja -varastojen kasvattamisesta vuoteen 2035. Saamelaiskäräjät näkee tavoitteen olevan linjassa perinteisten saamelaiselinkeinojen harjoittamisedellytysten tukemisen kanssa. Saamelaisten kotiseutualueen metsiä ja maaperää tulisi säilyttää hiilinieluna niin paljon kuin mahdollista. Saamelaiskäräjät esittää tästä syystä, että alustavaa hakuusuunnitetta tarkistetaan alemmas siten, että varmistetaan sekä vanhojen metsien varannon lisääntyminen että metsäluonnon hyvä tila, muistaen taimikkojen hoitotoimenpiteet. Hiilinielujen vahvistamisen vaikutukset ovat myönteisiä niin hiilipäästöjen sitomisen kuin saamelaisten perinteisten elinkeinojen harjoittamisedellytysten turvaamisenkin kannalta. Jälkimmäinen on suunnittelualuetta koskeva keskeinen arvo.

Suunnitelmaluonnoksessa ei ole huomioitu kyttyrälöhtiä ja sen räjähdysmäistä esiintymistä Ylä-Lapin lohijoissa. Kyttyrälöhi on Suomen luonnossa vieraslaji, jonka määrä on noussut pohjoisen lohijoissa kohisten. Saamelaiskäräjät on erittäin huolestunut kyttyrälöhen kasvavasta määrästä Ylä-Lapin vesistöissä. Norja päätti syyskuussa rahoittaa 15,3 miljoonalla kruunulla kyttyrälöhen leviämisen estämiseksi tehtäviä toimenpiteitä. Saamelaiskäräjät näkee välttämättömäksi, että Suomessakin ryhdytään toimenpiteisiin, koska kyttyrälöhi on jo suuri ongelma ja uhka Tenossa ja Näätämojoessa. Nämä joet ovat saamelaisten kotiseutualueen merkittävimpiä ja suurimpia lohijokia. Kyttyrälöhen aiheuttama uhka saamelaisten kotiseutualueen luonnon monimuotoisuudelle tulee tunnistaa. Saamelaiskäräjät esittää, että kyttyrälöhi lisätään Ilmastonmuutosta käsittelevään kohtaan, sivulle 30, esimerkiksi näin: ”Pyrimme estämään kyttyrälöhen leviämisen ja poistamaan sen Tenon ja Näätämojoen vesistöistä.”

Saamelaisten kotiseutualueen luonnonvarasuunnittelua koskevat saamelaiskäräjälain 9 §:n mukaiset neuvottelut on pidetty 22.9.2020 ja 11.8.2021. Saamelaiskäräjät varaa oikeuden ottaa vielä viimeisessä suunnitteluprosessiin kuuluvassa saamelaiskäräjälain 9 §:n mukaisessa neuvottelussa esille muitakin kuin tässä esitettyjä yksityiskohtia.

Tuomas Aslak Juuso
puheenjohtaja

Merk.

Tiina Lovisa Solbär
vs. ympäristösihteeri

Lausunnosta päätti puheenjohtaja 20.9.2021. Lausunnon valmisteluun on osallistunut vs. elinkeinosihteeri Inga-Briitta Magga.